РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

27 октомври 2011 година *

По дело C-559/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия) с акт от 17 ноември 2010 г., постъпил в Съда на 29 ноември 2010 г., в рамките на производство по дело

Deli Ostrich NV

срещу

Belgische Staat,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: г-н K. Schiemann, изпълняващ функциите на председател на осми състав, г-н L. Bay Larsen и г-н E. Jarašiūnas (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

* Език на производството: нидерландски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Deli Ostrich NV, от адв. K. Spagnoli, advocaat,

— за белгийското правителство, от г-жа M. Jacobs и г-н J.-C. Halleux, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-жа L. Bouyon и г-н B. Burggraaf, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български

език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г. (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3, наричана по-нататък „КН“), и по-специално на подпозиции 0208 90 40 и 0208 90 95.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Deli Ostrich NV (наричано по-нататък „Deli Ostrich“) и Belgische Staat, представлявана от Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen (Федерална служба по финансите, митата и акцизите), по повод на тарифното класиране на замразеното месо от двугърби камили от Австралия.

Правна уредба

КН

3 Митническото класиране на внасяните в Европейския съюз стоки се урежда с КН, която е включена в приложение I към Регламент № 2658/87. Към момента на настъпването на разглежданите в главното производство факти е била в сила редакцията на КН съгласно приложение I към Регламент № 1549/2006.

4 КН се основава на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, изработена от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, и установена в Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, сключена на 14 юни 1983 г. в Брюксел и одобрена заедно с протокола за изменението ѝ от 24 юни 1986 г. от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година (ОВ L 198, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 3, стр. 199).

5 Първата част от КН съдържа съвкупност от „уводни разпоредби“. В посветения на общите правила раздел I от тази част е включен дял A, който е озаглавен „Общи правила за тълкуване на [КН]“ и гласи:

„Класирането на стоките в [КН] се подчинява на следните принципи:

1. Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите.

[…]

6. Класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези подпозиции и забележките към подпозициите, както и, *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило се вземат предвид и забележките към разделите и главите“.

6 Втората част от КН включва класификация на стоките в раздели, глави, позиции и подпозиции.

7 Раздел I от тази част, озаглавен „Живи животни и продукти от животински произход“, включва глава 2, озаглавена „Меса и карантии, годни за консумация“. В тази глава се съдържа позиция 0208 със следния текст:

„0208	Други меса и карантии, годни за консумация, пресни, охладени или замразени:
[…]	
0208 90	Други:
0208 90 10	От домашни гълъби
	От дивеч, различен от зайците:
0208 90 20	От пъдпъдъци
0208 90 40	Друг
0208 90 55	Месо от тюлен
0208 90 60	От северен елен
0208 90 70	Жабешки бутчета
0208 90 95	Други“.

8 На основание член 9, параграф 1, буква а), второ тире и член 10 от Регламент № 2658/87 Европейската комисия изготвя обяснителни бележки към КН, които се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

9 Обяснителните бележки, които са били в сила към момента на настъпването на разглежданите в главното производство факти, са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* от 28 февруари 2006 г. (C 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 18, стр. 3). Текстът на бележките по подпозиция 0208 90 40 гласи:

„Като включени в тази подпозиция могат да се посочат по-специално:

1. От дивеча с косъм: елените-рогачи, елените-лопатари, сръндаците, дивите кози (*Rupicarpa rupicarpa*), лосовете, антилопите-кози, антилопите, газелите, мечките и кенгурата;

2. От пернатия дивеч: дивите гълъби, дивите гъски, дивите патици, яребиците, фазаните, бекасите, бекасините, дивите петли или глухарите, градинските овсянки и щраусите.

Месата и карантиите, годни за консумация, от животните, които обикновено са обект за лов (фазани, щрауси, елени-лопатари и др.), остават класирани като меса и карантии от дивеч, дори когато тези животни са били отгледани в плен.

Месата и карантиите, годни за консумация, от северни елени са изключени от тази подпозиция (подпозиция 0208 90 60). Остават класирани тук обаче, месата и карантиите, годни за консумация, от някои видове северни елени (например карибу — канадски северен елен), ако е доказано, че тези меса и карантии, годни за консумация, произхождат от животни, които са живели в диво състояние и са били обект на лов.

Настоящата подпозиция не обхваща месата и карантиите, годни за консумация, от зайци-подземници (*Oryctolagus cuniculus*), нито тези от диви зайци, които се включват в подпозиция 0208 10 90“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

10 На 22 октомври 2007 г. дружеството DHL Global Forwarding NV (наричано по-нататък „DHL“) подава пред Kantoor der douane en accijnzen te Antwerpen (митническо и акцизно бюро на Антверпен) декларация за пускане в обращение на 660 кашона разфасовано, обезкостено и замразено камилско месо (от двугърби камили). В декларацията като получател на стоката е посочено дружеството Deli Ostrich. Камилското месо е декларирано на подпозиция 0208 90 95 от КН.

11 Към декларацията DHL прилага ветеринарен сертификат с дата 10 септември 2007 г., издаден от компетентните австралийски власти, който сочи, че въпросното камилско месо е от животни, които живеят в диво състояние и са били заклани.

12 На 12 декември 2007 г. съгласно получените от Deli Ostrich указания DHL подава молба за възстановяване на част от вносното мито, поради това че стоката е трябвало да бъде декларирана на подпозиция 0208 90 40 от КН. Тъй като компетентните органи отхвърлят тази молба, както и жалбата, подадена от Deli Ostrich по административен ред, това дружество отнася спора пред Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Първоинстанционен съд на Антверпен).

13 Запитващата юрисдикция подчертава, че нито една от страните в главното производство не оспорва обстоятелството, че разглежданото месо е от двугърби камили, които не са отгледани в животновъдно стопанство. Deli Ostrich обаче

твърди, че са диви животни, докато Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen поддържа, че определящият критерий за тарифното класиране трябва да е дали съответните животни обикновено са обект за лов и че всъщност двугърбите камили не са такива животни.

14 Тъй като намира, че решението по отнесения до него спор зависи от тълкуването на разпоредбите на КН за животинските продукти, Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Към момента на подаване на декларацията, а именно към 22 октомври 2007 г., с какъв тарифен код следва да се класира месото от двугърби камили, за които в случая е безспорно, че не са отгледани в плен?“.

По преюдициалния въпрос

По допустимостта

15 В писменото си становище Deli Ostrich изразява съмнение в допустимостта на преюдициалното запитване. Според дружеството поставеният въпрос се отнася не до тълкуването на правото на Съюза, а до преценката на разглежданите в главното производство факти, което е в правомощията на националната юрисдикция.

16 В това отношение следва да се напомни, че производството по член 267 ДФЕС е основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда. Само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени предвид особеностите на делото както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно, когато поставеният въпрос се отнася до тълкуването на общностното право, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (вж. Решение от 5 октомври 2006 г. по дело Nádasdi и Németh, C-290/05 и C-333/05, Recueil, стр. I-10115, точка 28 и цитираната съдебна практика).

17 Когато Съдът е сезиран с преюдициално запитване в областта на тарифното класиране, неговата задача е по-скоро да изясни на националната юрисдикция критериите, чието прилагане ще даде възможност на последната правилно да класира въпросните продукти в КН, отколкото самият той да направи това класиране, още повече че не разполага непременно с цялата необходима за това информация (вж. Решение от 16 юли 2009 г. по дело Pärlitigu, C-56/08, Сборник, стр. I-6719, точка 23 и Решение от 20 май 2010 г. по дело Data I/O, C-370/08, Сборник, стр. I-4401, точка 24).

18 В случая от преписката по делото личи, че целта на поставения от запитващата юрисдикция въпрос е да се издейства тълкуване на КН, и по-точно да се изяснят критериите за класиране на определена стока в някоя от съответните подпозиции на позиция 0208 от КН, за да може да бъде решен отнесеният до тази юрисдикция спор.

19 Ето защо следва да се приеме, че преюдициалното запитване е допустимо.

По същество

20 С въпроса си запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали месото от двугърби камили, които не са отгледани в плен, трябва да бъде класирано в подпозиция 0208 90 40 от КН („друго месо от дивеч“), или трябва да бъде класирано в подпозиция 0208 90 95 от КН („други“).

21 Според Deli Ostrich и Комисията КН следва да се тълкува в смисъл, че месото от двугърби камили трябва да се класира в подпозиция 0208 90 40 от КН, която се отнася за „друго месо от дивеч“. Обратно, в писменото си становище белгийското правителство поддържа, че това месо трябва да бъде класирано в подпозиция 0208 90 95 от КН.

22 В това отношение следва да се напомни, че съгласно постоянната практика на Съда в интерес на правната сигурност и улесняването на проверките решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на КН и забележките към разделите и главите (вж. Решение от 14 юли 2011 г. по дело Paderborner Brauerei Haus Cramer, C-196/10, Сборник, стр. I-6201, точка 31 и цитираната съдебна практика).

23 Обяснителните бележки, изготвени от Комисията по КН, съществено допринасят за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, без обаче да имат задължителна правна сила (вж. Решение от 29 април 2010 г. по дело Roeckl Sporthandschuhe, C-123/09, Сборник, стр. I-4065, точка 37 и Решение от 28 октомври 2010 г. по дело X, C-423/09, Сборник, стр. I-10821, точка 16).

24 За сметка на това, писмо на началник отдел в Комисията като посоченото в становището на белгийското правителство писмо от 29 април 1997 г. на началника на генерална дирекция „Мита и непреки данъци“ (DG XXI) на Комисията, изпратено в отговор на въпрос от Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen относно класирането на месото от двугърби камили, няма същата стойност като обяснителните бележки.

25 В конкретния случай следва да се констатира, че месото от двугърби камили не е посочено изрично в текста на позициите и подпозициите на КН, нито в забележките към разделите и главите от нея, нито пък в обяснителните бележки по подпозиция 0208 90 40 от КН.

26 Всъщност обяснителната бележка по тази подпозиция гласи, че „[м]есата и карантиите, годни за консумация, от животните, които обикновено са обект за лов […], остават класирани като меса и карантии от дивеч, дори когато тези животни са били отгледани в плен“. От това пояснение обаче не следва, че в тази подпозиция може да се класират само месо и карантии от животни, които обикновено са обект за лов.

27 В това отношение следва да се напомни, че в точка 3 от Решение от 12 декември 1973 г. по дело Witt (149/73, Recueil, стр. 1587) Съдът приема за месото от северни елени, което може да е и от диви, и от домашни животни, че в обичайния си смисъл терминът „дивеч“ обхваща категориите животни, които живеят в диво състояние и са обект за лов.

28 В същата точка от Решение по дело Witt Съдът по същество посочва, че митническите власти имат право да изискват убедителни доказателства, че животните, чието месо вносителят декларира на подпозицията за друго месо от дивеч, действително са дивечови животни, което позволява месото да се класира различно в зависимост от това дали е от диви, или от домашни животни от един и същ вид.

29 Що се отнася до обективните характеристики и свойства, въз основа на които месото от двугърби камили може да се класира в подпозиция 0208 90 40 от КН като „друго месо от дивеч“, релевантният критерий е дали месото, чието класиране се разглежда, е от животни, които са живели в диво състояние и са били обект за лов — критерий, който сезираният със спора национален съд трябва да прецени.

30 В случая от акта за преюдициално запитване следва, че страните в главното производство не оспорват обстоятелството, че разглежданото месо е от двугърби камили, които не са отгледани в животновъдни стопанства. Освен това в писменото си становище Комисията посочва факти, които потвърждават, че голяма част от двугърбите камили в Австралия са се върнали към диво състояние и действително редовно ги ловят с цел преработка в хранителни продукти — факти, от които евентуално може да се заключи, че разглежданото месо е от камили, които са били обект за лов.

31 Ето защо на поставения въпрос следва да се отговори, че КН трябва да се тълкува в смисъл, че месото от двугърби камили трябва да се класира в подпозиция 0208 90 40 като „друго месо от дивеч“, ако двугърбите камили, от които е добито месото, са живели в диво състояние и са били обект за лов.

По съдебните разноски

32 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 година, трябва да се тълкува в смисъл, че месото от двугърби камили трябва да се класира в подпозиция 0208 90 40 като „друго месо от дивеч“, ако двугърбите камили, от които е добито месото, са живели в диво състояние и са били обект за лов.

Подписи